

Lecția 6

Îndemn la credincioșie față de Hristos

Filipeni 3:1–21

În alergarea spre premiul chemării cerești, socotiți, ca mine, pricinile pământești de încredere ca pe niște gunoaie pe lângă prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos

După o scurtă introducere, dar nu lipsită de semnificație, Apostolul Pavel își deschide epistola mulțumind lui Dumnezeu pentru biserica din Filipi și rugându-se pentru creșterea ei spirituală (1:1–11). Din versetul 12, Apostolul începe o secțiune destul de lungă și densă în care subliniază nevoia de unitate și smerenie în lucrul Evangheliei pentru a ține piept opoziției din exterior și diviziunilor din interior (1:12–2:18). Poziția centrală în această secțiune este ocupată de *gândul lui Hristos*, care ne oferă un exemplu de ascultare de cele două imperative majore din text: „*purtați-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos*” (1:27) și „*duceți până la capăt mântuirea voastră*” (2:12). Partea a doua a capitolului 2 dezvoltă adevărurile precedente prezentând exemplul unor oameni care trăiesc pentru înaintarea Evangheliei în ei și prin ei – Timotei și Epafrodit.

Începând cu 3:1, Pavel începe o secțiune distinctă, dar legată de cea anterioară. În paragraful din 2:12–19, unul din argumentele pentru ducerea până la capăt a mântuirii este „*ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume*” Aceste cuvinte ne duc cu gândul la Exod 19. Este locul în care poporul, eliberat din robia Egiptului ajunge în fața muntelui Sinai și capătă o nouă identitate: „*Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine. Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam Sfânt.*” (4–6)

Am fost chemați, deci, să fim sfinți, puși de-o parte din mijlocul lumii acesteia, și să fim preoți ai lui Dumnezeu, strălucind ca niște lumini în mijlocul întunericului. Dar ce înseamnă să fii sfânt? Cum ajungem să fim sfinți, fără prihană și curați, fără vină? În Filipeni 3, Pavel „se ia în piept” cu aceste întrebări dificile și ne provoacă și pe noi să ne definim identitatea. Care sunt lucrurile în care ne punem încrederea pentru mântuire? Spre ce ne ațintim privirea (ambitiile, energia, speranțele) în această viață?

1. Primul verset este aparent distinct față de restul pasajului. Citește întreg capitolul 3 și identifică motivul pentru care Pavel alege să își înceapă argumentația prin: „*bucurați-vă în Domnul!*”.

2. Care este întrebarea centrală din 3:1–11, în jurul căreia Pavel contrastează două categorii de răspunsuri? Care ar fi primul răspuns, oferit de iudaizatori? Dar cel oferit de Pavel?
3. Tăierea împrejur era simbolul intrării în legământ cu Dumnezeu. Din păcate, pentru mulți din iudeii care au trăit în Vechiul Legământ, cât și pentru iudaizatorii din zilele lui Pavel, tăierea împrejur a devenit doar un ritual lipsit de semnificație, un semn fizic care nu reflecta o realitate spirituală. Dumnezeu a condamnat acest comportament duplicitar prin prorocii săi. Conform lui Ieremia 4:4 și 6:10, care este adevărata tăiere împrejur? Noul Testament subliniază același adevăr. Citește Romani 2:28–29 și Filipeni 3:3 și răspunde din nou la întrebarea precedentă.
4. Ce l-a determinat pe Pavel să renunțe la statutul impresionant pe care îl avea înainte de convertire? Cum a ajuns el să numească „gunoaie” lucruri pe care alți oameni le consideră prețioase?
5. Conform versetelor 7–11, care este noua identitate îmbrățișată de Pavel, după ce a renunțat la lucrurile descrise în 4–6? Care este focalizarea centrală a vieții lui Pavel?
6. Pornind de la ceea ce ai învățat în acest capitol, ce răspuns ai da la următoarele întrebări: „Cum poate cineva să fie mântuit?” „Care este legătura dintre relația noastră cu Hristos și performanțele noastre?”
7. Poți cu adevărat să rostești dimpreună cu Pavel: *„privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos”*? Cum arată „CV-ul tău spiritual”? Care sunt pricinile tale pământești de încredere și ce atitudine ai față de ele?

Viața noastră este o alergare spre o țintă. Pavel o mai aseamănă și cu o luptă. O luptă în care de multe ori suntem tentați să ne „aliam cu dușmanul”, pierzând din vedere chemarea pe care am primit-o. Folosește această ocazie pentru a-L ruga pe Dumnezeu să îți dea [din nou] o pasiune pentru a-L cunoaște pe El. Cere-I să te ajute să te bucuri în Domnul și nu în propriile tale resurse și realizări. În rugăciune, gândește-te la toate lucrurile care te trag înapoi, la toate capetele de pod care te leagă de „gunoaiele” acestei lumi. Cel care ne dă și voința și înfăptuirea te poate ajuta să te refocalizezi asupra premiului chemării cerești și să alergi mai departe, uitând tot ce este în urma ta.

8. Care este premiul care îi așteaptă pe toți cei ce vor termina alergarea?

Cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.